

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.91/2025/16. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2026. március 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terheltl ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2025. június 5. napján kihirdetett, B.185/2024/14. számú ítéletét *helybenhagyja azzal*, hogy a kábítószer-kereskedelem büntettének, a kábítószer-prekurzorral visszaélés büntettének és a lőfegyverrel visszaélés büntettének jogszabályi hivatkozása helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés, Btk. 183. § (1) bekezdés a) pont I. fordulat, illetőleg Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont II. fordulat.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig büntügyi felügyeletben töltött időt akként, hogy 1 (egy) nap szabadságvesztésnek 5 (öt) nap büntügyi felügyelet felel meg.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék a 2025. március 10. napjától június 5. napjáig tartó nyilvános folytatólagos tárgyalássorozat alapján meghozott, és az utóbbi napon kihirdetett, B.185/2024/14. számú ítéletével a Terheltl vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntettében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés), kábítószer-prekurzorral visszaélés büntettében (183. § (1) bekezdés a) pont), valamint lőfegyverrel visszaélés büntettében (Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont) állapította meg, ezért a vádlottat halmazati büntetésül 10 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban, illetőleg büntügyi felügyeletben töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról, elkobzás, vagyonelkobzás elrendelése és a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelés, illetőleg megsemmisítés útján az eljárás során lefoglalt bűnjelke további sorsáról, továbbá az eljárás során felmerült büntügyi költség vádlott általi viseléséről.

[2] A fenti határozat ellen a vádlott és védője a kábítószer-prekurzorral visszaélés büntette kivételével a tényállás és a minősítés megváltoztatása végett, részben felmentés érdekében jelentett be fellebbezést, az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.197/2025/1-I. számú átiratában az előterjesztett védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Rámutatott arra, hogy a kábítószer-prekurzorral visszaélés büntette kivételével a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (1), (2) és (4) bekezdése alapján teljeskörű, az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, néhány szükséges ténybeli kiegészítéstől eltekintve az

elsőfokon megállapított tényállás megalapozott, a vádlott bűnösségére vont következtetés helytálló, a cselekmény minősítése törvényes, csupán egyes elkövetési fordulatokkal kell kiegészíteni a kábítószer-kereskedelem, illetőleg a kábítószer-prekurzorral visszaélés büntettével összefüggésben.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helytálló értékelésben részesítette, indokolási kötelezettségének eleget tett, az általa adott jogi indokolás a bírói gyakorlatnak megfelel.

A büntetés kiszabása körében az ügyési álláspont szerint a törvényszék az irányadó körülményeket nagyrészt feltárta, a vádlott maga is kábítószerfogyasztó volt és további nyomatékos súlyosító körülmény, hogy a korábbi ügyében a vádirat benyújtása után követte el a jelen ügyben terhére rótt első, majd az ott hozott marasztaló határozat jogerő emelkedésének ismeretében a további részecselekményeket, ez pedig a személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre mutat rá.

A vádlottal szemben a halmazati szabályokra figyelemmel nem 15 év, hanem 17 év 6 hónap irányadó középérték, ezért a bűncselekmény többféle, a jelentős mennyiség alsó határát lényegesen meghaladó hatóanyagú kábítószerre elkövető vádlottal szemben a kiszabott büntetés enyhítésére nincs indok.

Fentekre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla nyilvános ülésen elbírálva a fellebbezéseket a minősítés pontosítását követően az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[4] A védelmi jogorvoslati kérelem írásbeli indokolásában a védő a 3. tényállási pont, a lőfegyverrel való visszaélés tekintetében felmentést célzó, továbbá az 1., 2. tényállási pont vonatkozásában téves jogi minősítés miatt és ezáltal a helyes jogi minősítés megállapítása érdekében előterjesztett, továbbá a vagyonek Kobzásra vonatkozó rendelkezés megváltoztatását célzó és az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezési kérelmeket változatlanul fenntartotta és ehhez kapcsolódóan az ítéleti tényállás részbeni megváltoztatását is indítványozta.

[5] Rámutatott arra, hogy a védelem a kábítószer-kereskedelem és a lőfegyverrel visszaélés büntettének megvalósítását továbbra is vitatja, álláspontja szerint a vádlott a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző s a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklás büntettét valósította meg, kétségtelen ugyan, hogy a lefoglalt kábítószer jelentős mennyiségűnek minősül, azonban a kereskedési célzat nem bizonyosodott be, ezt a mennyiséget a vádlott saját fogyasztásra és használatra tartotta magánál.

[6] A védelem az elsőfokú ítélet sorrendiségét és gondolatrendszerét követve újraértékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, számba vette egyéb érdekelt¹, egyéb érdekelt², tanú², tanú³, egyéb érdekelt⁸ tanúk vallomásaiban foglaltakat, valamint egyéb érdekelt³, egyéb érdekelt⁴ és egyéb érdekelt⁵ előadásait, és összességében elsősorban tanú³ és egyéb érdekelt⁸ tárgyalási szakban tett vallomásaira alapozva a védelem védekezésének megfelelően indítványozta az irányadó tényállás megváltoztatását – a szavahihetőségében megkérdőjeleződött egyéb érdekelt¹ vallomásainak a bizonyítéki körből való kirekesztése mellett.

[7] A lőfegyverrel visszaélés büntettével összefüggésben hangsúlyozta, hogy a lefoglalt fegyver nem volt működőképes, védelem azt le kívánta adni a hatóságoknak, amúgy is egy játszótér melletti részen magas fűben találta, és nem volt tudatában a

működőképességének, nem is próbálta ki. Esetében nem állapítható meg a tartós birtoklás, a rövid időre történő megszerzés nem tekinthető megszerzésnek, s adott ügyben a hosszabb idejű birtoklás kétséget kizáró módon nem bizonyosodott be.

A kábítószer-kereskedelemmel összefüggésben a védelem arra hívta fel a figyelmet, hogy egy szál cigaretta elszívása nem minősül átadásnak, ez a tartás elkövetési magatartást valósíthatja meg, ez a cselekmény azonban a védekezés szerint beolvad a vádlott lakásán lefoglalt kábítószerrel kapcsolatos ugyancsak fogyasztói típusú, tartással kapcsolatos cselekménybe. A védelem arra is hivatkozott, hogy amennyiben védence kereskedett volna, akkor számtalan fogyasztót kellett volna a nyomozóhatóságnak feltalálni, ilyen adat azonban nem merült fel, és önmagában ez a tény kizárja a jelentős mennyiségű kábítószerre vonatkozó kábítószer-kereskedés bizonyítottságát.

Az elsőfokon alkalmazott vagyoneklobzással összefüggésben a védői álláspont arra utalt, hogy védence részéről a kábítószerkereskedői tevékenység kétséget kizáró módon nem bizonyosodott be, ilyen módon a vagyoneklobzás elrendelésének sincs helye. Utóbbival összefüggésben részletezte tanú³ külföldi munkahelyével, az onnan történő jelentős jövedelem szerzésével összefüggő körülményeket és az ezzel kapcsolatban csatolt dokumentációt.

[8] Fentiekre figyelemmel a védelem kábítószer-kereskedelem helyett kábítószer birtoklás büntetnének megállapítását, a egyéb érdekelt¹ féle cselekmény kapcsán elsődlegesen felmentést, másodlagosan csekély mennyiségre elkövetett kábítószer átadás megállapítását, a lőfegyverrel visszaélés vonatkozásában pedig felmentést indítványozott tévedésre hivatkozva, ezen túlmenően pedig kérte a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos marasztaló rendelkezés mellőzését, illetőleg a vagyoneklobzás felülbírálatát azzal, hogy a lefoglalt készpénzt a bíróság tanú³ részére adja ki.

[9] A büntetés kiszabással összefüggésben ismételten hivatkozott a Kúria 56. BKv előírásaira, az 1214/B/1990. AB határozat tartalmára, Magyarország Alaptörvényének rendelkezéseire, illetve az Emberi Jogok Európai Egyezményének megállapításaira is, továbbá egyes precedens értékű határozatok tartalmára, kiemelve az enyhítő körülmények közül azt, hogy védence részben beismerte a terhére rótt cselekményeket, az időmúlás igen jelentős, a vádlott megbánta a cselekmény elkövetését és rendezett életkörülményekkel bír.

A védelmi álláspont szerint a másodfokú ügyészség minősítés megváltoztatására irányuló indítványa nem foghat helyt, mert a vádhatóság részéről nem volt benyújtott fellebbezés.

[10] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédekben mind a vád, mind a védelem képviselői maradéktalanul fenntartották az írásbeli indítványaiban foglaltakat.

[11] Az ítéltábla az előterjesztett többirányú védelmi fellebbezés tartalmára, a védelmi jogorvoslati kérelem írásbeli indokolásában foglaltakra, a fellebbviteli főügyészségi átirat tartalmára, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen a felek által előadottakra figyelemmel a jogorvoslati kérelmekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással együtt - a kábítószer-prekurzorral visszaélés büntette kivételével - a Be. 590. § (1), (2) és (4) bekezdései alapján teljeskörűen felülbírált.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozatlansági okot, illetve perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

A fentiek szerinti teljes felülvizsgálat kiterjedt a büntetőügy valamennyi fő- és járulékos, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésére is, a másodfokú eljárás emellett a bizonyítási eljárás törvényességét folyamatában és részcselekményeit illetően is vizsgálta és kontrollálta.

Ekörben megállapíthatóan konkrét, érdemi támadás perrendi oldalról a törvényszék által lefolytatott bizonyítási tevékenységet nem érte.

[12] Aggálytalanul megalapítható módon az ügyben eljáró elsőfokú bíróság rendelkezésre álló bizonyítékok számbavétele, okszerű értékelése útján a garanciális szempontból is alapvető jelentőségű tevékenységével, a bizonyítékok törvényes mérlegelésével összefüggő kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a valósághű tényállás megállapításának alapjául szolgálóan nem csupán az eljárás vizsgálati, nyomozati szakában beszerzett bizonyítékokra, hanem a szóbeli és írásbeli védelmi védekezésekben foglaltakra és valamennyi, a tárgyalási szakban is feltárt és számba vett bizonyítékra figyelemmel volt.

[13] Aggálytalanul megállapítható módon a bizonyítéktértékelés és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját az eljárás során törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás terén ilyen szempontból sem található kifogásolni való.

A lefolytatott bizonyítás teljeskörű, az eljárási cselekmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, ennek során lényeges résztvevők lényeges jogai nem sérültek, a védelemhez fűződő jogok is maradéktalanul érvényesültek, a terhelt és tanúkihallgatások szabályozott rendben folytak, az eljárással érintettek megfelelő képviselete mindvégig biztosított volt, a vádlott is olyan elbánásban részesült, amelynek eredményeképpen megfelelően szembesülhetett a felmerülő és őt érintő bizonyítékhalmazzal, védőjével egyetemben az azzal kapcsolatos álláspontjuknak időszerűen hangot adhattak, az azzal összefüggő indítványaik pedig szabályozott rendben elbírálást nyertek.

[14] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a tárgyalás anyagává is tett minden olyan rendelkezésre álló bizonyítékot, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlen volt. A megfelelően széles körű bizonyítás eredményeképpen helytálló tartalommal számba vett bizonyítékokat maradéktalanul értékelési körébe vonta, ennek keretében foglalkozott minden olyan körülménnyel, amely az ügy ténybeli és jogi megítélése szempontjából az érdemi kérdések körültekintő tisztázásához szükségesnek mutatkozott, számba vette és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy mire alapozta az ítéleti tényállást.

[15] Az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a terhelt védekezésében, az eljárás során tett különféle nyilatkozataiban foglaltakat, az egyes rá nézve terhelő tartalmú tanúvallomásokban részletezett körülményekre, a szakértői véleményekben foglalt megállapításokra adott reakcióit.

[16] Az elsőfokú bíróság megfelelő körben folytatta le a tanúbizonyítást is, és azzal összefüggésben helytálló értékelésben részesítette a büntetőeljárás során kihallgatott tanúk nyilatkozatainak releváns tartalmát.

Az 1. tényállási ponttal összefüggésben az ügy eldöntése szempontjából meghatározó jelentőségű bizonyítékcsoportot jelentett a vádlott által megkínált személyek, egyéb érdekelt², egyéb érdekelt³, tanú¹, egyéb érdekelt⁵ és egyéb érdekelt⁴ tanúk egybehangzó nyilatkozatai, a helyszíni igazoltatás és ruházátvizsgálás tanúvallomásokkal korreláló eredménye, a fentiekkel összefüggésben készült rendőri jelentés tartalma, valamint a kapcsolatos szakértői vélemények megállapításai, amellyel összefüggésben mindenben helytálló azon elsőbírói következtetés, miszerint a vádlott már ekkor sem szimpla kábítószer fogyasztó volt, egyértelműen a terjesztői magatartására utal a helyszínen megtalált tulajdonát képező táska és annak tartalma, a digitális mérleg, a kábítószer porciózásához használt simítózáras nejlontasakok, azokban több esetben kiporciózott kábítószer feltalálása. Mindenben okszerű tehát a kifejezetten forgalmazói, kábítószerkereskedői típusú magatartás tanúsítására vont konklúzió a vádlottnál feltalált nagyobb mennyiségű készpénzre és az aktuális jövedelmi, személyi, vagyoni és életvitelbeli körülményeire is tekintettel. A fentiek okán és azokkal szoros összefüggésben 2022 augusztusában lefolytatott házkutatás eredménye is fenti következtetések helyességét igazolja, illetőleg emeli a büntetőjogi bizonyosság szintjére.

[17] Az ítéleti tényállás 2. pontjával összefüggésben az okszerű bizonyítékmérlegelés szabályainak megtartása mellett jutott a törvényszék arra az alapvetően helytálló megállapításra, miszerint a 2023. júniusi házkutatás során olyan rendkívüli mennyiségben, illetőleg olyan szokatlanul változatos formákban találtak és foglaltak le kábítószernek minősülő különböző anyagokat, amelyeknek jelenléte és használata nyilvánvalóan és vitathatatlanul mutat túl a pusztán kábítószerhasználat, a drogfogyasztás keretein, nem beszélve az ezekkel együtt feltalálásra került azon eszközökről, amelyek a drog továbbadás célzatú hasznosítását, adagolását, tárolását, kimérését, jelölését hivatottak szolgálni.

Mindemellett kifogás alá nem eső módon tulajdonított döntő jelentőséget a törvényszék annak a ténynek, hogy sem a vádlott, sem a nyilatkozatait utólag alátámasztani kívánó közeli hozzátartozója a nyomozati szakban egy alkalommal sem tett egyéb érdekelt¹ szerepével kapcsolatosan olyan állításokat, amelyekre az utólagos hivatkozásaik szerint a tárgyalási szakban a védekezésüket alapították. Ezen túlmenően egyéb érdekelt⁸ tanú nyomozati vallomása is alkalmatlan az utólagos vádlotti védekezés alátámasztására, ehhez képest került a tanú részéről a tárgyalási szakban a vádlott javára módosításra a releváns tartalmakkal nem bíró első előadása.

A vádlotti hozzátartozók szavahihetőségének értékelésével, az általuk változatos formában a büntetőeljárás során előadottak elsőfokú bíróság általi mérlegelésével a maga részéről a másodfokú bíróság is mindenben egyet értett, a törvényszék részletesen és okszerűen alátámasztottan fejtette ki, hogy melyek azok a számottevő ellentmondások, amelyek a vádlott, illetőleg ezzel kapcsolatosan a nevezett hozzátartozói különböző időpontban megtett vallomásait feloldhatatlanul terhelték, és amelyekre tekintettel érdemben nem voltak figyelembevehetőek az ítéleti tényállás megállapítása során.

Ugyanezen ellentmondásos magatartás tapasztalható nevezettek részéről a vagyonekbezárással érintett vagyoni elemek származásával, sorsával, rendeltetésével kapcsolatos nyilatkozatai tekintetében, amelyek hiteltérdeklősége ilyen módon ugyancsak cáfolatot nyert.

Az irányadó ítéleti tényállás részek elsőbírói megállapítása ekörben ugyancsak túlnyomórészt helytállóan volt figyelemmel az igazságügyi vegyészszakértői, toxikológiai szakértői vélemények tartalmára is.

[18] Az ítéleti tényállás 3. pontjával összefüggésben az elsőfokú bíróság helytálló szempontrendszer alapján vetette össze a vádlotti védekezésben, illetőleg a rendelkezésre álló, aggálytalan tartalmú fegyverszakértői véleményben rögzített megállapításokban foglaltakat és jutott az egyetlen lehetséges okszerű következtetésre a vádlotti magatartás mibenléte, a terhelt aktuális tudattartalma, a löfegyverrel visszaéléssel kapcsolatban tanúsított érzelmi viszonyulása kapcsán.

[19] Összegzően tehát megállapítható, miszerint ítéletében a törvényszék felsorakoztatta az ügy érdemi eldöntésére kihatással bíró, az ítéleti tényállás megalapozott megállapításának alapjául szolgáló releváns bizonyítékokat. Mindezeket megfelelő módon részletezte, megkísérelte a fennálló ellentmondásokat feloldani, a rendelkezésre álló bizonyítékot okszerűen, kellő logikai megalapozottsággal, egymásra is tekintettel, összességében értékelte, az ezzel kapcsolatos gondolatmenetével a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az iratok tartalmának megfelelően rögzített és számba vett, majd kellően elemzett adatokon nyugvó törvényes mérlegelés alapján jutott el az elsőfokú bíróság a hiteltérdemlő bizonyítékoknak megfelelő következtetései levonásához a vádlott terhére rótt bűncselekmények megvalósítási körülményeit illetően, továbbá a kihallgatott tanúk szavahihetőségével, valamint a rendelkezésre álló szakértői megállapítások hiteltérdemlőségével és az egyéb okirati bizonyítékok relevanciájával összefüggésben is.

[20] A törvényszék fentiek szerint kellő alapossággal elemezte a rendelkezésre álló adatokat, tényeket, körülményeket, a bizonyítékok szakszerű értékelésével sem maradt adós. Érdemben sem kifogásolható módon megindokolta, hogy a vádlottól származó védekezéssel szemben az irányadó tényállást mely egymást erősítő bizonyítékokra alapította, illetőleg egyes bizonyítékokat mely okokból hagyott figyelmen kívül a tényállás megállapítása során. Utóbbiak szerint a rendelkezésre álló bizonyítási anyag körülbíró és alappal nem támadható törvényes elemzésével az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett.

[21] Fentiekhez képest a törvényes keretek között elvégzett mérlegelő tevékenységen nyugvó tényállástól eltérve, a vádlott felmentéséhez, illetőleg büntetőjogi felelősségének jóval szűkebb körben történő megvonásához kizárólag a rendelkezésre álló bizonyítékok fentiekkel ellentétes értékelése vezethetne, a védőnek az elsőfokon előterjesztett terhelti védekezést megismétlő érvelése lényegében pedig erre, tehát a bizonyítékok felülréértékelésére vonatkozott, a felülmérlegelés tilalmából következően azonban utóbbira a másodfokú eljárásban az érdemét tekintve megalapozottan megállapított tényállás mellett nem volt törvényes lehetőség.

[22] A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerint túlnyomórészt összhangban áll, az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, ugyanakkor az a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján helyesbítésre és kiegészítésre szorul az alábbiak szerint:

- az ítéltábla a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján a vádlott előéletére vonatkozó adatokat az elsőfokú ítélet [4] bekezdésében foglaltakkal összefüggésben azzal egészíti ki, hogy a Győri Járásbíróság Bpk.878/2022/4. számú határozata alapján az adott ügyben a vádemelésre 2022. augusztus 11. napján került sor a terhelt által 2020. november 29-e és

2022. február 23. napján kábítószerrel kapcsolatosan elkövetett bűncselekmények megvalósítása miatt.

- az ítéltábla a nyomozás során beszerzett szám1-4/2002. számú és szám1-9/2022. számú igazságügyi vegyészszakértői vélemények megállapításai alapján az elsőfokú ítélet [13] és [14] bekezdéseiben foglaltakat azzal pontosítja, hogy a vádlottól a fentiek alapján lefoglalt kábítószeranyagok közül a kristályos anyagok együttes metamfetamin-bázis tartalma a mérési hibahatár figyelembevételével legkevesebb 8,72 gramm, amely meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak legalább 19,66-szorosa, egyúttal nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak legkevesebb 98,3%-a.

A [14] bekezdésben foglaltak megállapítását mellőzve az ítéltábla ehelyütt azzal egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy a fentiek alapján a vádlottól lefoglalt kábítószeranyagok közül a növényi anyagok együttes mért totál THC tartalma legkevesebb 8,13 gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határának legkevesebb 6,8%-át teszi ki. A fentiek szerint a lefoglalt kábítószerek együttes tiszta hatóanyagtartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak legkevesebb 105,1%-a.

(Az itt hivatkozott vegyészszakértői vélemények megállapításai igazolták, hogy egyrészt az egyik vizsgálat során a **becsléssel** megállapított metamfetamin-bázis a jelentős mennyiség alsó határának 0,03%-át, míg az ugyancsak ilyen módon meghatározott totál THC a jelentős mennyiség alsó határának 0,002 %-át, azaz együttesen 0,032 ezrelékét tette ki, ez a rendkívül alacsony mennyiség azonban az érdemi ténymegállapításokat nem befolyásolta, ugyanakkor a **méréssel** megállapított metamfetamin-bázis $9,20 \pm 0,48$ gramm, azaz legkevesebb 8,72 gramm tiszta hatóanyagtartalmat mutatott ki, ilyen módon a **hibahatár leszámításával** ez a jelentős mennyiség alsó határának nem 92, hanem 87,2%-a [szám1-9/2022. számú szakértői vélemény]; míg a másik vegyészszakértői vizsgálat eredménye igazolta, hogy a becsléssel kimutatott metamfetamin-bázis a jelentős mennyiség alsó határának pusztán 0,06%-a, míg az ugyanilyen módon kimutatott totál THC a jelentős mennyiség alsó határának mindössze 0,02%-a, ezek azonban érdemben nem befolyásolják a végeredményt, ugyanakkor a **méréssel** kimutatott metamfetamin-bázis $1,26 \text{ gramm } (\pm 0,15 \text{ gramm}) = 1,11 \text{ gramm}$, ami a jelentős mennyiség alsó határának legkevesebb nem 12,6, hanem 11,1%-a a mérési hibahatár levonásával, míg az ugyancsak méréssel kimutatott totál THC $8,63 \text{ gramm } (\pm 0,5 \text{ gramm}) = 8,13 \text{ gramm}$, ami a jelentős mennyiség alsó határának nem 7,2%-a, hanem legkevesebb 6,8%-a, azaz e kettő utóbbi együttesen a jelentős mennyiség alsó határának legkevesebb 17,9%-a.

A fentiek szerinti két méréssel kimutatott hatóanyagtartalom együttese a jelentős mennyiség alsó határának legkevesebb 105,1%-át teszi ki, és ezzel kellett pontosítani az elsőfokú ítélet [13] bekezdésében foglalt összegzést).

- az ítéltábla az elsőfokú ítélet [21] bekezdésében foglaltakat az in dubio pro reo elv érvényesítésével pusztán annyival találta szükségesnek kiegészíteni, hogy a vádlottól lefoglalt kábítószeranyagokban összességében 46,87 gramm helyett a hibahatár figyelembevételével **42,64 gramm** mennyiségben metamfetamin-bázis, 64,08 gramm helyett **58,58 gramm** totál THC, illetőleg 0,489 gramm helyett **0,442 gramm** kokainbázis volt, amely együttesen a jelentős mennyiség alsó határának $(426,4\% + 48,8\% + 1,1\%)$ **476,3 %-át tette ki**.

Mindemellett az ítéltábla az elsőfokú ítélet [21] bekezdésében foglaltakat azon megállapítással egészíti ki, miszerint a vádlottól lefoglalt kábítószeranyagokban **becsléssel** megállapított metamfetamin-bázis a jelentős mennyiség 1%-át, a totál THC tartalom a jelentős mennyiség 0,04%-át, a pszilocin bázistartalom 0,08%-át, míg a pszilocibin

bázistartalom a jelentős mennyiség alsó határának 0,2%-át, azaz együttesen a becsült tiszta hatóanyagtartalom a jelentős mennyiség alsó határának **1,32%-át** tette ki.

A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet [22] bekezdésében foglaltakat azzal pontosítja, miszerint a vádlottól a tartózkodási helyén lefoglalt kábítószer mért és becsült kábítószertartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak legkevesebb $(476,3+1,32=)$ **477,62%-át teszi ki**. Ehelyütt a másodfokú bíróság azzal a megállapítással egészíti ki az elsőfokú ítéletet, miszerint a vádlottól 2022 augusztusában, illetőleg 2023 júniusában lefoglalt kábítószertartalmú anyagok mért és becsült kábítószertartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak **több mint 5,8-szorosa** (legkevesebb 582,7%-a), de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak legkevesebb 58,27%-a (szám2/19371/2023. számú szakvélemény).

[23] A fentiek szerinti pontosításokkal és kiegészítésekkel a megállapított ténynyállás immár teljes egészében megalapozottá vált, amely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a helyesbített és kiegészített tényállás alapján bírálta felül.

[24] A megalapozott tényállásból az elsőfokon eljáró bíróság helytállóan vont következtetést I.r. terhelt vonatkozásában mindhárom rótt bűncselekménnyel összefüggésben a büntetőjogi felelősség megállapíthatóságára, ezen túlmenően a másodfokú bíróság helyénvalónak találta a bűncselekmények jogi minősítését, azoknak jogszabályi megjelölését azonban pontosította az elkövetési fordulatok konkrét feltüntetésével (Btk. 176. § (1) bekezdés **IV. fordulat**, (3) bekezdés, Btk. 183. § (1) bekezdés a) pont **I. fordulat**, illetőleg Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont **II. fordulat**)

A vádlott terhére rótt bűncselekmények jogi minősítésével kapcsolatosan a fenti pontosítások mellett a másodfokú bíróság minden szempontból a törvényszék részletesen kifejtett jogi álláspontjával értett egyet, az ítéltábla értékelése szerint a törvényszék által adott jogi indokolás mindenben megfelel az irányadó jogszabályoknak és az ítélkezési gyakorlatnak is.

[25] A büntetéskiszabás másodfokú felbírálata során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számba vett és értékelt bűnösségi és büntetéskiszabási tényezőkre, annak megállapítása mellett, hogy a vádlotti beismerésnek annak jellegére és hatókörére figyelemmel rendkívül csekély a nyomatéka, ugyanakkor további súlyosító körülményként szükséges értékelni a másodfokú ügyészi átiratban foglaltaknak megfelelően azt a körülményt, hogy a vádlott a korábbi ügyében előterjesztett vád benyújtása után követte el a jelen ügyben terhére rótt első részecselekményt, majd az ott hozott marasztaló határozat jogerőre emelkedését követően, annak ismeretében valósította meg jelen ügyben a további részecselekményeit, amelyre figyelemmel személyisége kiemelkedő fokban veszélyes a társadalomra.

Az elsőfokú bíróság az irányadó büntetési tételkeretet és a középértéket helytállóan jelölte meg, és a másodfokú bíróság abban is egyetértett az elsőbírói megítéléssel, miszerint a szabadságvesztés büntetés tartamát a törvényi minimumot jelentősen meghaladó, ám a törvényi középértéket el nem érő időtartamban állapította meg, ugyanakkor a másodbírói álláspont szerint a súlyosító tényezők komoly nyomatéka, illetőleg a vádlotti személyiség fokozott társadalomra veszélyessége az irányadó középértéket jobban megközelítő büntetési tartam meghatározását indokolták volna, erre azonban a másodfokú felülbírálat során az ügyészi fellebbezés hiányában, a súlyosítási tilalom beálltára tekintettel nem kerülhetett sor,

ugyanakkor a fenti körülményekből is következően a kiszabott büntetés enyhítése szóba sem kerülhetett.

[26] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett jogorvoslati kérelmeket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében elbírálva a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot – miután annak további járulékos rendelkezései is törvényesek és megalapozottak – a minősítés jogszabályi megjelölésének pontosításával a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú határozathozatalig a terhelt által bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött idő beszámításáról.

Győr, 2026. március 19.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Papp Krisztina s.k.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Győri Törvényszék 2025. június 5. napján kihirdetett, B.185/2024/14. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. március 19.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke